

[Ellemann-Jensen]

komst, som overstiger den pågældende indkomst.

Hvis vi kigger på f. eks. en hundredkrone-seddel i indtjent indkomst i en virksomhed, så tager staten de 40 kr. i selskabsskat, og der bliver udloddet 60 kr. i udbytte. Bliver de beskattet med 70 pct., så giver det 42 kr. Med en 25 pct.s skattegodtgørelsesordning skal vi trække 17 kr. 50 øre fra. Med de fortvivlede afkastningsvilkår, der eksisterer i dansk erhvervsliv, vil et sådant udbytte på 60 kr. typisk komme fra noget, der har en kursværdi på ca. 2.000 kr., altså ca. 40 kr. i formueskat. Regner man alle de ting sammen, har staten snuppet 105 kr. ud af de 100 kr., som var den oprindelige virksomhedsindkomst. Derfor er der stadig væk et grundlæggende problem ved dobbeltbeskatningen, som er blevet skærpet på grund af den ændring i formuebeskatningen, ministerens forgænger havde held til at få gennemført. Derfor er det vigtigt, at vi prøver at komme videre.

Når ministeren føler, at ophævelsen af udligningsskatten og det administrative besvær ved en genindførelse af udligningsskatten blokerer for, at man kan gå videre ad godtgørelsesvejen, så lad os se, om ikke vi kan gå fradragsvejen, om ikke vi kan foretage den meget enkle operation – det er jeg sikker på også vil tiltale SF, der var inde på den tankegang – at vi ganske enkelt undlader at opkræve selskabsskat af den del af en virksomheds overskud, som bliver udloddet i form af udbytte. Så er vi ude over hele problemet med dobbeltbeskatning.

Glistrup (FP):

Den radikale fru Aase Olesen har ladet sig besnakke, når hun udtrykker bekymring over, at den danske investor ikke har ladet sig tilskynde til at investere i aktier. Hvorfor skulle man så nå det ved denne fiddelifutskattegodtgørelsesordning på den ene eller anden måde? Det er så ganske og aldeles enkelt. Den danske investor er blevet tvunget til at investere i de meget store offentlige udgifter, vi har i dette land, dels ved at der tvangsmæssigt bliver opkrævet skatter, dels fordi staten er fristet til at dække det mellemliggende beløb ved udbud af statsobligationer. De skal jo sælges under alle omstændigheder. Får man nogle mennesker til i ste-

det for statsobligationer at købe sukkerfabrikaktier, så skal nogle andre mennesker købe statsobligationer, så længe man har de store offentlige udgifter. Så skal man løse det problem, fru Aase Olesen er inde på, er den første ting at nedsætte de offentlige udgifter, altså med andre ord stemme imod finanslovsforslaget i stedet for at stemme for finanslovsforslaget.

Dermed har vi også løst det problem, som plagede hr. Ellemann-Jensen, for når man er oppe på disse skrækelige beskatningsprocenter på 105 o. lign., så hænger det først og fremmest sammen med, at vi har alt for høje offentlige udgifter. Om man frivilligt vælger at gøre det i aktieform eller anden form, er ikke noget, som man kan sige at der er nogen urimelig dobbeltbeskatning eller noget lignende i.

Dertil kommer, at det er forkert, hvad fru Aase Olesen troede, nemlig at det skam er aktivt, hvis man går hen og køber en aktie i Burmeister & Wain eller i Wessel & Vett, eller hvor man gør det, men hvis man i stedet for køber en obligation i Dansk Landbrugs Realkreditfond, så hedder det, at det er en passiv investering. Der ligger akkurat den samme erhvervsstøtte i, at man køber på obligationsbørsen, som i, at man køber på aktiebørsen.

Men det drejer sig ikke bare om det samfundsmæssige, der er også det individualøkonomiske, betydningen for den enkelte familie. Det er i allerhøjeste grad frarådeligt at sætte noget af den surt opsparede familiekapital i aktier. Det er decideret at spille hasard, som man under ingen omstændigheder kan få andet end en lang næse ud af, når man kun har et eller andet med en halv promille af aktiekapitalen at stemme med. Aktiemarkedet er noget, det almindelige menneske skal holde sig væk fra.

Skal vi være moralske herinde og tænke på den almindelige borger, den almindelige vælger, så skal vi bestemt ikke forsøge at lokke ham ud i den fælde at købe noget, som han ikke kan overskue, som han ikke selv kan styre, nemlig at have aktier liggende derhjemme i skrivebordsskuffen. Så er det trods alt langt sundere for ham at købe en kreditforeningsobligation eller sætte penge i banken eller noget andet.